

दैनिक लुम्बिनी

निजी क्षेत्रबाट निरन्तर प्रकाशित पहिलो राष्ट्रिय दैनिक

हामी बोलेर मात्र
होइन पुर्याएर छाड्छौं

तपाईंको अत्यन्तै जरूरी चिठी एवं पासलहरू
नेपाल लगायत भारत र विश्वका प्रमुख शहरहरूमा
पठाउनु परेमा हामीलाई सम्झनुहोस्।

सुपर काउन्टेटिक
कुरियर्स सर्विस

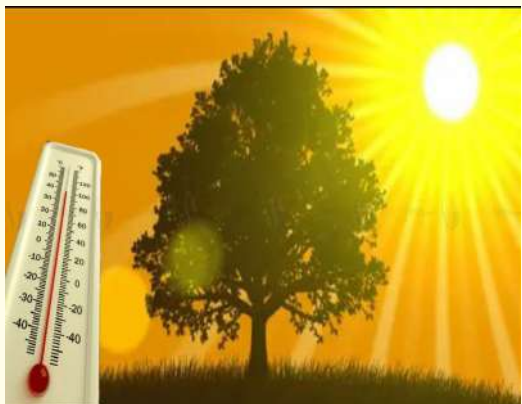
ट्राफिक चोक हिमालचन
बैंकको साइड (सुर्ख लाईफ इन्सोरेन्स भण्डारको
अगाडि) फोन:- ०७९५४२५७९

वर्ष ३७ | अंक ११९ | बुटवल | २०८२ वैशाख १३, गते शनिबार | नेपाल संवत् १९४५ | Saturday Apr. 26, 2025 | पृष्ठ ४ | मूल्य रु. ६ मात्र | Lumbini

आगलागी हुँदा ६ वर्षीय बालकको मृत्यु

गुल्मी। गुल्मीमा जलेर एक जना बालकको मृत्यु भएको छ।
धुर्कोट गाउँपालिका-१ नयाँगाउँका ६ वर्षीय बालक विवेक नेपालीको मृत्यु भएको गुल्मीका प्रहरी नायब उपरीक्षक (डीएसपी) गंगाबहादुर सारुले बताए।
मर्नि नेपालीको ढुंगा र माटोले बनेको २ तले कच्ची गोठमा बुधबार आगलागी भएको थियो। दिदी-भाइसँगै खेलिरहेको समयमा गोठमा आगलागी भएको थियो।
डीएसपी सारुका अनुसार विवेकका ९ वर्षीया दिदी अस्मिले भने भागेर ज्यान बचाएकी छन्। आगलागी पूर्णरूपमा नियन्त्रणमा आइसकेको र घटनाबारे थप अनुसन्धानका लागि जिल्ला प्रहरी कार्यालय गुल्मीबाट प्रहरी निरीक्षक लक्ष्मण विकको कमान्डमा टोली खटिएको डीएसपी सारुले जानकारी दिए।

आज तराईमा तातो हावा चल्ने

बुटवल। आज शनिबार तराईमा अत्यधिक गर्मी हुने सम्भावना रहेकाले सतर्कता अपनाउन मौसम पूर्वानुमान महाशाखाले सुझाव दिएको छ।
महाशाखाले शुक्रबार साँझ ७ बजे विशेष बुलेटिन जारी गर्दै भनेको छ- मधेश प्रदेश, लुम्बिनी र सुदूरपश्चिम प्रदेशका तराईका भू-भागमा (शनिबार) सम्म तातो लहरको सम्भावना रहेको हुनाले सोको असरबाट बच्न आवश्यक सतर्कता अपनाउन हुन अनुरोध छ।
मौसम महाशाखाला अनुसर तातो हावा तथा तातो लहरबाट हुने सम्भावित असरहरू जस्तै: थकाई लाग्ने, कमजोरी हुने, बढी तिर्खा लाग्ने, टाउको दुख्ने, खुट्टा बाउँडिने, चक्कर आउने, बेहोस हुने, मांसपेशी दुख्ने, बान्ता आदि हुनसक्छ।
अतः यसबाट बच्न तातो हावा तथा तातो लहरबाट बच्न बढी गर्मीको समयमा धरिभन्त्र अर्थात् चिसो स्थानमा रहने, बाहिरी वातावरणमा बढी नजाने, चर्को घाममा बाहिर ननिस्कने, हल्का लुगा (सुतीको कपडा) लगाउने, बाहिर निस्कँदा टाउको छोप्ने, टोपी लगाउने, नियमित (पटकपटक) पानी तथा भोल पदार्थ (जुस, सेब, आदि) प्रशस्त मात्रामा पिउने र स्वास्थ्यमा समस्या भएमा स्वास्थ्यकर्मीसँग सल्लाह सुझाव लिने सुझाव दिइएको छ।

मानसिक समस्याको निःशुल्क उपचार गर्न सर्वोच्चको परमादेश

लुम्बिनी संवाददाता

बुटवल

सर्वोच्च अदालतले मानसिक समस्याको निःशुल्क उपचार गर्न सरकारका नाममा परमादेश जारी गरेको छ।
पछिल्लो समय मानसिक स्वास्थ्यको जोखिम बढिरहेको अवस्थामा सर्वोच्चका न्यायाधीशद्वय हरिप्रसाद फुयाँल र नृपध्वज निरौलाले २०८१ मंसिर १७ गते गरेको फैसालाको पूर्णपाठ शुक्रबार आएसँगै मानसिक स्वास्थ्यको क्षेत्रमा अब सरकारले वार्षिक बजेटमै कार्यक्रम ल्याउँदै निःशुल्क उपचार गर्नेदेखि अस्पतालहरूमा बहुआयामिक जनशक्तिको व्यवस्था गर्नुपर्ने भएको छ।
मानसिक स्वास्थ्यका क्षेत्रमा लामो समयदेखि सक्रिय संस्था कोसिसका मातृका देवकोटाले हालको रिटमाथि फैसला गर्दै

सर्वोच्चले मानिसक स्वास्थ्यलाई पनि शारीरिक स्वास्थ्य सरह समानस्तरको व्यवहार प्रत्याभूत गराउन भनेको हो।
त्यस्तै, तीनै तहका अस्पतालहरूमा मानसिक स्वास्थ्यका बहुआयामिक जनशक्ति व्यवस्था गर्न पनि परमादेश जारी भएको छ।
आदेशानुसार अब अस्पतालहरूमा मनोचिकित्सक, मनोविद, मनोचिकित्सा परिचारिका, मानसिक स्वास्थ्यसम्बन्धी सामाजिक कार्यकर्ता तथा साइकोथेरापिष्ट जस्ता जनशक्तिको व्यवस्था गर्नुपर्ने छ।
‘संघ तथा प्रदेश मातहतका सबै अस्पतालहरूमा बहुआयामिक जनशक्ति (मनोचिकित्सक, मनोविद, मनोचिकित्सा परिचारीका, मानसिक स्वास्थ्यसम्बन्धी सामाजिक कार्यकर्ता, साइकोथेरापिष्ट आदि) नियुक्त गरी मानसिक स्वास्थ्यको अन्तरंग तथा बहिरंग सेवा सुरुवात गर्नु। मानसिक स्वास्थ्यको क्षेत्रमा आबद्ध रहेका

सामाजिक कार्यकर्ता र मनोविज्ञसम्बन्धी शिक्षण सिकाइलाई व्यवहारिक बनाई अनुमति पत्रसम्बन्धी आवश्यक व्यवस्था गरी सेवा प्रवेशका लागि मार्ग प्रशस्त गर्नु।’-फैसलामा भनिएको छ।
त्यसैगरी, मानसिक स्वास्थ्य सेवालाई स्थानीय सरकारले उपलब्ध गराउने सामुदायिक सेवा, स्वास्थ्य बिमा, अपाङ्गता परिचयपत्र, रोजगारी र संघ तथा प्रदेशअन्तर्गतका अन्तरसम्बन्धित सेवाहरूसँग आबद्ध गर्न पनि सर्वोच्चले आदेश गरेको छ।
त्यस्तै, मानसिक स्वास्थ्यको क्षेत्रमा आयुर्वेद, योगलगायतका वैकल्पिक उपचार पद्धतिको अवलम्बन गरी समग्र जीवनशैलीमा परिवर्तन ल्याउने किसिमले आवश्यक व्यवस्था गर्न पनि आदेशमा भनिएको छ।
बहुसंख्यक चासोको रुपमा रहेको मानसिक स्वास्थ्य चुनौतीपूर्ण बनिरहेको अवस्थामा यस्तो फैसलाले मानसिक स्वास्थ्यको क्षेत्रमा आमूल परिवर्तन ल्याउन विश्वास गरिएको छ।

सरकार र शिक्षकबिच आज निर्णायक वार्ता

लुम्बिनी संवाददाता

बुटवल

सरकार र आन्दोलनरत शिक्षकबिच आज शनिबार बिहान निर्णायक वार्ता हुने भएको छ।
शिक्षा, विज्ञान तथा प्रविधि मन्त्रालयका सहसचिव युवराज पौडेलले विज्ञप्ति जारी गरी शिक्षकहरूसँग शनिबार बिहान वार्ता गर्न लागिएको शुक्रबार साँझ जानकारी गराएका हुन्।
पौडेलले जारी गरेको विज्ञप्तिमा वार्ता र संवादका माध्यमबाट आन्दोलनरत शिक्षकका समस्या समाधान गर्न

शिक्षामन्त्री रघुजी पन्तले आह्वान गरेको उल्लेख छ।
मन्त्रालयले शुक्रबारको बैठक कारणवश हुन नसकेको पनि मन्त्रालयले भनेको छ। मन्त्रालयले के कारणले वार्ता नभएको भन्ने नखुलाए पनि वार्ताका लागि शिक्षकहरूले सिंहदरबार प्रवेश पास नपाएपछि वार्ता हुन नसकेको हो।
शिक्षक नेता सानुभाइ कार्कीका अनुसार मन्त्रालय प्रवेश गर्ने पास देखाए पनि प्रवेश नदिइएको र छुट्टै पास मागेपछि शिक्षकका प्रतिनिधिहरू रुष्ट हुँदै सिंहदरबार गेटबाटै फर्किएका थिए।
मन्त्रालयले सर्वोच्च अदालतले बिहीबार जारी गरेको

आदेश प्राप्त भएको र उक्त आदेशानुसार नेपाल शिक्षक महासंघसँग छलफल गर्न लागिएको जनाएको छ।
मन्त्रालयले शिक्षक महासंघका अध्यक्षसहित पदाधिकारीलाई छलफलमा सहभागी हुन आह्वान गरेको छ। शिक्षक नेता कार्कीका अनुसार शनिबार बिहानको वार्ता निर्णायक हुन सक्छ। सर्वोच्च अदालतले बुधबार तीन दिनभित्र विद्यालयमा फर्किने वातावरण बनाउन निर्देशन दिएको थियो।
शिक्षामन्त्री पन्तले संवाद तथा छलफल गरी सामूहिक रुपमा समाधानका उपाय खोज्न यथाशीघ्र वार्ताका लागि शिक्षक महासंघलाई वार्तामा आउन आह्वान गरेका थिए।

भूकम्प स्मृति

भागेर भूकम्पबाट

लक्ष्मण श्रेष्ठ

बुटवल जाने मान्छे नेपालगञ्ज जाने बसको उभिने सिटमा छौं । त्यो पनि दोब्बर भाडा तिरेर । हुलुमुलमा थिचिएका छौं । मान्छेको चेपाचेपमा शरीर निचरिएको छ । हतास छौं । हतारमा छौं । भाम्ने हतारमा थाहा छैन केके बोकेका छौं ? केके छोडेर हिंडेका छौं । यो पनि थाहा छैन, हामी आफैँले बोकेर ल्याएको शरीर आफ्नै हो वा अरु कसैको ? बस् काठमाडौँ खाल्डोबाट उछिट्टिएर भाम्ने हतारो छ । यहीँ हतारो बिचमा सुदिपलाई हेर्छु । फुग परेको मुहार । सुकेको ओठ । सारा सपनाहरू उँडेर निछ्छ्ता भएका आँखाहरू । उसलाई देखेर म आफैँ तर्सिन्छु । थाहा छैन म कस्तो भएको छु । यस्तो बेला कसले पो हेरोस् ऐना ?

काठमाडौँ बसाईबाट पहिलो पटक घर फर्किरहेको एक किशोर के-के सोँच्छ ? घरमा पुगेर आफन्त र साथीहरूलाई सुनाउन उसँग कति हुन्छन् कुराका चांगहरू ? सामान्य अवस्थामा हुन्थ्यो भने, उसँग सुनाउने कुरा धेरै हुन्थ्यो । काठमाडौँको घनाबस्ती । ठोकिदै हिँड्ने मान्छेहरू । हतारमा हिँडिरहेका मान्छेमात्र होइन घण्टाघरको सुई पनि । रंगीचंगी फेसन । दुलादुला सपिंग मलहरू । र, घरहराको टुप्पोबाट हेर्दा कमिला जस्ता देखिने मान्छेका अहंकारहरू ।

तर अहिले ऊसँग केही छैन । छ त केवल एउटा मर्नबाट बाँचेको शरीर छ । र यो नै सबैभन्दा ठूलो कथा बनिदिएको छ । सबैलाई सुनाउने सबैभन्दा ठूलो कुरा भइदिएको छ ।

समयको एउटा विन्दुमा पुगेपछि नमर्नु पनि कति ठूलो हुँदोरैछ ? हो, मृत्युको पञ्जाबाट उम्केर आएका छौँ, हामी । मृत्युले हामीसँग मजाक गरेर गएको छ । मृत्युले हाम्रो कानमा फुस्फुसाएर गएको छ । मृत्युको पख्खीरीले सपको हानेर गएको छ । मृत्युको गीत सुन्दासुन्दै हामी जीवनको गीत गाउने मोडमा आएका छौं । मृत्युबाट भागेर जीवनको खोजीमा दौडिरहेछौं । मृत्यु अस्त आएको थियो । अस्ता(बैशाख १२ गते) सिविनमा काम गर्ने साथी विष्णु र म भृकुटीमण्डपमा रहेको एक चिया पसलमा चिया पिउँदै थियौं । नेपाल पर्यटन बोर्डको कार्यालय रहेको भवनको पूर्वी दिशामा । विष्णु नयाँ वर्षको पूर्व सन्ध्यामा च्यापिफ्टङ गएको थियो । ऊ त्यसैको अनुभव सुनाउँदै थियो । म मखब परेर सुन्दै थिएँ ।

“एक ठाउँमा करिब बीस मिटर माथीबाट पानीमा हाम फालियो । क्या मज्जा आयो । झुवाम्म !” ऊ भन्दैथियो एकाएक धर्ती हल्लिन थाल्यो । पहिलो पाँच सेकेण्ड हामीले केही महसुस गर्नैसकेनौं । भूकम्प कुनै पूर्व संकेत बिना आएको थियो । भूकम्प आएको थाहा पाउने घडीसम्म हामी आ-आफ्ना भोला टिपर पर्यटन बोर्डको पर्खालको पिताको पिल्लामा आड लिन भ्याइसकेका थियौं । जताततै धर्ती पानीको छाल जस्तै तरंगीत भइरहेथ्यो । रुख, भवन सबै हल्लिरहेका थिए । एकाएक कोलाहल सुरु भइसकेको थियो । पछिमात्रै थाहा भयो, चार्लिस सेकेण्डको भट्टका थियो त्यो । तर हामीलाई चार्लिस मिनेट जस्तो लागिरहेथ्यो । विष्णुले मलाई हेन्यो, मैले उसलाई । शब्दहरू टाप कसिसकेका थिए । जीवन जोखिममा परेको बेला शब्दले पनि साथ नदिरदोरैछ ।

पहिलो भट्टका सकिँदै गर्दा मनमा झ्याप्प आयो दुईजना साथीहरू पुस्तक किन्न पुतलीसडक गएका थिए । उनीहरूलाई पर्खेर हामी यहाँ चिया पिईरहेथ्यौं । कहाँ होलान् ? तुरुन्त फोन गर्ने । जमिन थर्किरहेथ्यो । थाहा भयो, बाल्मिकी क्याम्पस अगाडि बाटोमा उनीहरू सुरक्षित छन् । बुटवलबाट फोन गरेको दाजुलाई सुरक्षित भएको बताउँदा बताउँदै अर्को धक्का सुरु भईगयो । पहिलो पटकको धक्कामा जीवनमोह भईसकेको थिएन । लागेकै थिएन, मर्नपनि सक्छौं । यसपटक मुटु नै हल्लियो । चिसो भयो सिंगो शरीर । बच्चा बोकेर सँगै उभिएको थिइन्, एकजना दिदी । बच्चा रुन कराउन थाल्यो । वरिपरीको हाहाकारले भनै त्रसित बनायो । दोस्रो धक्का रोकिएपछि केही शान्त जस्तो भयो । हामी निस्किएौं त्यहाँबाट । बाल्मिकी क्याम्पसनेर रहेका साथीहरूलाई भेट्ने हतार थियो हामीलाई । भृकुटीमण्डपको गेटबाट निस्कँदा सडकभरी मान्छेहरू थिए । सबैको मुहारमा अत्यासको बादल मडारिरहेथ्यो । ‘घरहरा ढल्यो’ हल्ला चलि्सकेको थियो । हामीलाई विश्वासै भएन । अहिलेसम्म कतै केही भत्के-बिग्रेको देखिसकेका थिएनौं । बाल्मिकी क्याम्पस

पुग्दा भने मन नै चिसो भइदियो । क्याम्पसको पर्खाल भत्केको थियो । साथीहरू अत्तालिइरहेथे । दिमागमा झ्वाङ आयो- म बस्ने होस्टल के भयो होला ? त्रिचन्द्र क्याम्पसको सबैभन्दा माथिल्लो तलामा रहेको ल्याबमा आज प्रयोगात्मक परीक्षा दिइरहेका करिब ४५ जना साथीहरू के भए होलान् ? दिमागले केही सोँच्न सकेन । मनमा पाप मात्रै पलाउन थाल्यो । पिल्लर बिनाको घरमा बसेका होस्टल पक्कै भत्कियो होला । एउटै टेबलमा संसारभरको गफ जोदैै खाना खाने केटाहरू सबै च्यापिए होलान् । अब बाहिर रहेका ३/४ जना गएर तिनीहरूको च्यापिएको शरीर निकाल्नुपर्ने होला ।

‘दरबार हाईस्कुल भत्कियो रे !’ हिँड्दा पनि थर्किने त्रिचन्द्र के पो रह्यो होला र ? त्यत्रा साथीहरू के भए होलान् ? त्यसमाथि रसायनशास्त्रको प्रयोगशाला । कडा अम्लका बोतलहरू फुटेर कतिको शरीर जल्यो होला ? उफ् !

यहीँबेलामा मोबाइल फोनका नेटवर्कले धोका दिनथाल्यो । सबैलाई आफ्ना आफन्त जनको चिन्ता भएर होला सायद । सबैको फोन व्यस्त भए । कसैलाई पनि फोन लाम्न छोड्यो । पापी मन भनै पाप सोँचन थाल्यो । धन्य एमएमएसले काम गन्यो । होस्टल सुरक्षित रहेछ । कलेजका साथीहरूको भने अतोपत्तो छैन । पछि मात्र थाहा भयो, सुरक्षित रहेछन् । बिचल्ली त अब सुरु हुँदैथ्यो । वाल्मिकी क्याम्पसको चौरमा बसेका हामी बसेको बस्यै भयौँ । छिनिछिनमा आइरहने धक्काले कतै पनि डेग चल्ने हिम्मत जुटाउन दिएन । पलपलमा आउने खबरहरूले मन अत्तालिइरह्यो । गोर्खा खतम भयो रे । भक्तपुर त माथीबाट हेर्दा ईड्गभन्दा अरु केही देखिदैन रे । पाटनको दरबार स्वचायर पनि क्षतिग्रस्त भयो रे । बसन्तपुर पनि खतम भछ रे । लौ सगरमाथामा पनि हिउँ पहिरो गएर थुप्रै मान्छेहरू मरे रे । रे’हरूको बुई चडेर आएका खबरहरू र छिन-छिनमा आईरहने तीव्र धक्काहरू । भुकम्प त बल्ल सुरु हुँदैथ्यो । धक्का आउँथ्यो । लाम्थ्यो, जम्पम मुनि केही छैन केवल खाली भाग छ । जमिनलाई टेको लगाएर ठड्याईएको छ । र, कसैले छिनिछिनमा ती टेकाहरू हल्लाएर मजाक गरिरहेको छ ।

१२ बजेबाट बाल्मिकीको चौरमा शरण लिन थालेको चार बज्न आँट्यो । मान्छेहरू भन्न भन्दा भन्न थुपिन थाले । सबै हतास थिए । हतारामा थिए । ती भाम्न चाहन्थे । कहाँ ? सायद ती कसैलाई पनि थाहा थिएन । जहाँ जहाँ मान्छेहरू जम्मा भएका थिए, उनीहरू त्यहीं गईरहेथे । कसै-कसैले एफ.एम.मा समाचार सुनिरहेका थिए । एफ.एम.हरूले खेलेको भूमिका कम साहसिलो थिएन । छिन-छिनको धक्काबीचमा िनले सूचना प्रवाह गरिरहेथे । हरेक सूचनाले मानिसलाई ताजा स्थितिको वर्णन गरिरहेथ्यो ।

“लौ मन्त्री परिषद्को बैठक सुरु भएछ”, छेमेमा एफ.एम. रेडियो सुनिरहेको कसैले भन्यो ।

“परिसंसम्म उद्धार गर्ने निर्णय गर्ला”, अर्कोले टिप्पणी गरिरहाल्न्यो । “प्रतिपक्षीले विरोध पनि गर्ने होला नी”, अर्को थपियो । हाँसो फैलिन थाल्यो । अत्तासिएको बेला त हाँसेको नी नसुहाउने रैछ । संकटमा पो धेरै थोक सम्भइंदोरैछ । साधमा भएको फोनमा चार्ज सकिँदै थियो । अर्को फोन सेट टेबलमै छोडेर आएँ । खाने कुटु राख्थेँ सधैँ भोलामा । आज निकालेर आएँ । आजै हुनुपर्ने सबै । तनावले ताण्डव मर्चिन्यो मनभरी । करिब पाँच बजेतिर म र अर्को एकजना साथी निस्कन थाल्यौं । घरमा एक्लै भएको भाईलाई भेट्न त्यो साथीलाई हतार थियो । उसको अनुहार मलिन थियो । भाई सुरक्षित छ भने थाहा पाउँदा पाउँदै पनि उसको आतुरी कम भएकै थिएन । बाल्मिकी क्याम्पसको गेटबाट निस्कँदै गर्दा अनेकन हल्लाहरू फैलिइरहेथे । ‘फेरि सात बजे हान्छ रे’ हल्ला मर्चिचदै थियो । म सडक बीचबीचमा घडी हेर्दै लम्किईरहेथे । न्यू प्लाजाबाट अनामगर हुँदै बिजुली बजार पुग्दा ठाउँ ठाउँमा सिंहदरबार वरिपरीको पर्खाल भत्किएको थियो । मान्छेहरू हात-हातमा स-साना कुटुरा बोकेर जहाँ जहाँ खुल्ला चौर छ त्यहीं दौडिइरहेथे । समयको सानो अन्तरालमा काठमाडौँको व्यस्त दैनिकी तहसनहस भइसकेको थियो । सारा योजनाहरू एकाएक अलपत्र परेका थिए । जीवन असुरक्षाको प्रश्न अगाडि सारा प्रश्नहरू अस्तित्वहिन हुँदोरिन्छन् । मृत्युको कालो छाँयामा जीवनसंघर्ष सबैभन्दा पेचिलो बन्दोरैछ ।

“दाई जीवन भनेको के रे ?” कुरिनचानेर जाममा फसिरहँदा अबितले कोट्याउँछ । म मुसुकक हाँस्छु । बाटोमा जाम परेको छ । भूकम्पले पहाड हल्लायो । पहाड हल्ल्दा माटो कमजोर भयो । अनि पहिरो गयो । मुग्लिन्न र रामनगरको बिचमा गएको पहिरोले मनकामना जाने केबलकार भएको कुरिनटारभन्दा पनि पछाडिसम्म लामो ट्राफिक जाम बनाइदिएको छ । ६ घण्टासम्म लामो जाममा फसिरहँदा अचानक फ्रान्सेली कथाकार मोपासाँको कथा ‘मोटी थसुल्ली’ सम्भन्नामा आइदिन्छ । युद्धको मारमा परेर शहर छोडेर भाम्न बाध्य घनाढ्य र शहरका प्रतिष्ठित व्यक्तिहरूको भिडमा एउटी मोटी वेश्या पनि हुन्छे ।

बाटोभरी सबैजान त्यही मोटी थसुल्लीले बोकेको खानेकुरा खाँदै रमाइलो गर्छन् । विदेशी सेनाको घेराबन्दीमा परेपछि त्यो भिड बिच बाटोमै रोकिन्छ । विदेशी सेनाको अफिसरले अगाडि बढ्नको लागि सर्त तेसाउँछ-

‘मोटी थसुल्ली मसँग एकरात बिताउनुपर्छ ।’ पेसाले वेश्या भएपनि मोटी थसुल्ली देशभक्त हुन्छे । उ विदेशी सेनासँग रात बिताउन मान्दिन । सर्त पूरा नहुँदासम्म त्यो भिड अगाडि बढ्न पाउँदैन । शहरका प्रतिष्ठित व्यक्तिहरूले मोटी थसुल्लीलाई विदेशी सेनाको अफिसरसँग सुत्न बाध्य बनाउँछन् । सबैको हितको निमित्त उसले मनले नचाहेर पनि शरीर सुम्पिदिन्छे । भोलीपल्ट उनीहरूले अगाडि बढ्ने स्वीकृति पाउँछन् । हतार-हतारमा मोटी थसुल्ली पनि यात्रामा सामेल हुन्छे । तर हतारोमा उसले खानेकुरा राख्न बिसिन्छे । शहरका कथित इज्जतदारहरू यो समयमा उसँग बोल्नु त परे जाओस टाँसिएर बस्न पनि खोज्दैनन् जबकि तिनैले उसलाई विदेशी सेनासँग रात बिताउन बाध्य पारेका हुन्छन् । फ्रान्सका चर्चित कथाकार गे डे मोपासाँको यो कथा धेरै पहिले बुटवलको ज्ञानज्योति पुस्तकालयमा पढेको थिएँ । त्यतिबेला पनि नराम्ररी मन चिमोटेको थियो कथाले । आज फेरी मृत्युदेखि भागेर जीवन खोज्दै हिंडेको यो यात्रामा अचानक सम्भन्नामा आइदियो । के यो यात्रामा पनि मोटी थसुल्ली र प्रतिष्ठित मान्छेहरू नहोलान् ? अनि तिनको चरित्र अभैँ पनि उस्तै होला । यो लामो जाममा त्यो मोटी थसुल्ली भोकै होली । मनभरी उदासीको बादल मडारिन थाल्यो ।

“दाइ जीवन भनेको के रे ?”, अबितले फेरि कोट्याउँछ । म फेरि उसैगरी मुस्काइदिन्छु । जवाफ सुदिपले दिन्छ । हिजो राती हामीले जीवनको नयाँ परिभाषा फेला पारेका छौं ।

एक रात खाली खेतमा पल्टिएपछि हाम्रा आँखाहरू अनिद भएका छन् । दिनभरको होहल्ला र तनावले विक्षिप्त बनाइसकेको छ । पत्रिकाका पानाभरी छापिएका भत्किएका शहर र मरेका मान्छेहरूको तस्बिरले मनमा त्रास जम्माईदिएको छ । त्यसैमा हिजो दिउँसो अर्को ठूलो भूकम्प गयो । संविधान सभा भवनको परिसरमा पल्टेर हामीले सामुनेको भवन पिंग खेलिरहेको देख्यौं । छिन-छिनको हल्लाले मनमा पटक-पटक भूकम्प गयो । सुरक्षित हुन होस्टल भएका हामी सबै नजिकैको खेतमा पल्टिएका थियौं हिजोदेखि । गत राती पनि खेतकै बास भइदियो । जीउ ओडाउने गुन्टा बोकेर होस्टलदेखि खेत, खेतदेखि होस्टल गर्दा त्रास भनै बढिदियो । त्यसैमा राती पानी परिदियो ।

पानीले होस्टलभित्रै बस्न बाध्य गराइदियो । त्यहीँबिचमा अर्को धक्का आइदियो । फेरी भागदौड मर्चियो । अब भित्र पर्ने तागत कसको ? मध्यरातमा हामीले खेतमा बिछाउन प्लास्टिकका बोरा काट्न थाल्यौं । मूलगेट र मेरो बिचमा काठको सानो टेबल थियो । केटाहरू कराउँदै थिए- ‘दाइ तिमी यता गेटेर आएर बोरा काट, भूकम्प आइहाल्यो भने टेबलले भाम्न गाह्रो बनाउँछ ।’ स-साना विषयमा पनि सबै सतर्क थिए । सन्नस्त समयले सतर्क बन्न सिकाउँदोरैछ ।

मध्यरात कट्दा पनि हामी खेतमा पल्टिरहेका थियौं । यो अवस्था हाम्रो मात्रै थिएन । कम्तीमा काठमाडौँ उपत्यकामा कोही पनि घरभित्र बस्न सक्ने अवस्था थिएन । के करोडपति के गरिब सबै एकै ठाउँमा आइपुगेका थिए खुला चौरमा, खुला खेतहरूमा । नांगो आकाशमुनि जीवनको खोजमा । हो, त्यति नै बेला हामीबिच जीवनको परिभाषा खोजी भयो । कसैले के भन्यो, कसैले के । अन्तिममा मेरो दिमागमा फुन्यो । म फुसफुसाएँ- “साथी हो, अहिले मलाई लागिरहेछ जीवन मृत्युदेखि भाम्ने खेल हो ।”

“कसरी ?”

“हामी हरेक पल मृत्युदेखि भाम्ने प्रयास गरिरहन्छौं । जे गर्छौं, मृत्युलाई टार्न गर्छौं । मृत्युदेखि भाम्ने खेल खेल्दाखेल्दै हामी अन्तिममा मृत्युको काखमा पुग्छौं ।”

“यो त अस्तित्ववादी सोच भयो ।” कसैले टिप्पणी गन्यो । “अहिले के हामी मृत्युबाट भागिरहेका छैनौ त ?” अर्कोले मे रो बनाईमा सम्पत्ति जनायो ।

सोमबार (बैशाख १४) बिहान मृत्युदेखि भाम्ने सिलसिलामा हामी बुटवल जानको लागि नेपालगञ्जको बसमा उभिरहेथ्यौं । हामीसँग घर जानुको उमंग कम र बाँच्नुको हतारो बढी थियो । पछि मैले फेसबुकमा काठमाडौँ उपत्यकाका एक रैथाने साथीको टिप्पणी पढें । आपतको बेला काठमाडौँ छोड्नेहरूलाई उनी कायर भन्दैथिए । हामी सायद कायर नै होँला । हामीले त्यस्तो बहादुरीको काम पनि गरेका हैनौं । बस्, जीवन जिउने निहुँमा मृत्युदेखि भाम्न खोजेका मात्रै हौं । ती साथीलाई मेरो प्रश्न छ- “हामीले के नै गर्लती गयौं रे ? प्रकृतिको हिंसात्मक रुपसँग सिंगो मानवसमाज त्रसित भइरहेको समयमा जीवनको खोजी त गरेका हौं । र, यो खोजी गर्दा हामीले सायद काठमाडौँका रैथानेहरूलाई पनि फाईदै पुराइरहेछौं । एक छक चिउरा भए पनि, एक बोतल पानी भएपनि हामीले आवश्यकता कम गराइदिएका छौं, काठमाडौँ छोडेर ।” १३ घण्टासम्म खडे बाबा भएर यात्रा गरेपछि हामी बुटवल आइपुग्छौं । जीवनको न्यानो बतासले कानामा आशको गीत गाउँछ । बिहान उठ्दा यहाँका साथीहरू राहत संकलनको काममा व्यस्त हुन्छन् । राहत सामग्री कसरी पठाउने भनेबारे छलफल गरिरहेका हुन्छन् ।

दिउँसो चौराहामा उभिएर हेर्छु । पसलहरू खुलेका छन् । गाडी चलेका छन् । मान्छे निर्धक्क छन् । र जीवन मुस्काइरहेको छ ।

बिट्विन द लाइन्स्...

“जिउनु अपराध हो
मरेका मानिसहरूको देशमा
जहाँ मरेका घोडाहरूको जात्रा निकालिन्छ ।”
– सरूभक्त

(‘मरेका घोडाहरूको जात्रा’ कविताबाट)

बुँद रानाका दुई गजलहरू

सुनभैँ हजारचोटि...

सुनभैँ हजारचोटि खारे पो जिन्दगी हो
कुन बेहोसीले भन्छ हारे पो जिन्दगी हो ?

गमलामा फूल साऱ्यो खासै कमाल के भो ?
बाँभो भूमिमा बिरुवा सारे पो जिन्दगी हो ।

हो, काल चञ्चले छ आफ्नै लहडमा चल्छ
त्यसलाई च्याप्प छोपी नारे पो जिन्दगी हो ।

टाढै कतै बसेर हर्दम गिज्याउँछ जो
त्यो स्वर्गलाई भुईँमा भारे पो जिन्दगी हो ।

दानी हुनका निमित्त दौलत हुनेले बाँड्छन्
मानिसले आफैँलाई बाँडे पो जिन्दगी हो ।

मूर्दा हो जिउँदै त्यो जोजसले हार मान्यो
मृत्युले हार मानी छाडे पो जिन्दगी हो ।

जताततै ढडेलो लाग्दा हरियो देख्ने
दोषी नजरको जालो फारे पो जिन्दगी हो ।

पढैं नपर्दा दिक्क दिक्दार जिन्दगीमा
दुर्लभ बनेको चिट्ठा पारे पो जिन्दगी हो ।

औँला समाती खोली तार्न सजिलो हुन्छ
तुफानबाट ढुङ्गा तारे पो जिन्दगी हो ।

अर्को जनम कसैले देख्यो न देख्न सक्छ
यही जिन्दगीमै बाजी मारे पो जिन्दगी हो ।

सेती हो जिन्दगी...

सेती हो जिन्दगी, काली हो जिन्दगी
बग्न नजाने गन्दा नाली हो जिन्दगी ।

पैरिन्छ माला कैले मोसो दलाउँछ
ताली कतै कसैको गाली हो जिन्दगी ।

खल्ती जुवाडेको या खहरे भने हुने
छिन्मा भरिलो, छिन्मा खाली हो जिन्दगी ।

मीठो, नमीठो दाना, पक्वान पस्किने
टपरी कहाँ त सुनको थाली हो जिन्दगी ।

ढड्ग नपुग्दा ढुङ्गा काँडा बिभ्नाउँछ
हैन भने त फूलतको डाली हो जिन्दगी ।

सिद्धान्त हो कसैको सङ्घर्ष हो भने
कसैकसैको सालासाली हो जिन्दगी ।

दुर्गन्ध या अरुले लिने सुगन्ध हो
आफैँ बगैंचा, आफैँ माली हो जिन्दगी ।

रूँदा करुणगाथा हो किन्तु गाउँदा
भाम्ने, भजन, गजल र ख्याली हो जिन्दगी ।

कसैकसैको डिस्को, पिकनिक हो यहाँ
कसैकसैको धर्ना च्याली हो जिन्दगी ।

राती, अँधेरी, कोप्ची, काली भई त के
प्रभातमा उषाको लाली हो जिन्दगी ।

बिर्सौ मुलुकलाई आफैँमा मस्त भै
भन्छ रे राजधानी– ‘च्याली हो जिन्दगी ।’

गाँसेमा फूल माला भुल्छ गलाभरि
च्यातेमा माकुराको जाली हो जिन्दगी ।

अग्लो हिमाल बन्छ उचाले हातले
भत्काए बालुवाको आली हो जिन्दगी ।

सञ्जय रोशन

बताउ बताउ मलाई
यो देश हो कसको ?
मेरा बुढा बाको ?
बेरोजगार भाइको ?

कविता

यो देश हो कसको ?

या परदेशी दाइको ?
थलिएकी आमाको ?
पुरानो ऋणको ?
घर खान्छु भन्ने बैइक्को ?
या रहैरै रहरमा सुख बेच्ने शहरको ?
बताउ बताउ मलाई
यो देश हो कसको ?

साँच्चे
खानेको कि खुवाउनेको

हँसाउने कि स्वाउनेको
बताउ बताउ आखिर
यो देश होकसको ?
साँचो कुरा पचाउनेको ?
कि आफू मरेर बचाउनेको ?
रातो कार्पेट चढ्नेको ?
कि सुशासन खोज्नेको ?
ब्रिफकेस आसानैको ?
कि यासाँ टिप्नेको ?
खानी बेच्नेको ?

कि गिट्टी कुट्नेको ?
बताउ बताउ मलाई
यो देश हो कसको ?

भारी बोक्नेको भरियाको ?
पसिना बेच्ने मजदूरको ?
सिंहदरबारमा सरकार चलाउनेको ?
कि सडकमा अधिकार खोज्नेको ?
बताउ बताउ मलाई
यो देश हो कसको ?

२०८२ बैशाख १३, गते शनिबार

दैनिक लुम्बिनी
नेकै केसराम निरान
प्रकाशित: पौषमा १०
पृष्ठ: १

अवैध सामग्री बरामद

स्याङ्जा । सिद्धार्थ राजमार्गअन्तर्गत बुटवलबाट पोखरातर्फ लैजाँदै गरेको अवैध सामग्री प्रहरीले बरामद गरेको छ । लु २ ख १९२१ नम्बरको मिनि ट्रकमा बिल नभएको खाद्य सामग्री पोखरा लैजाँदै गर्दा जिल्ला प्रहरी कार्यालय स्याङ्जाले नियन्त्रणमा लिएको हो । जिल्ला प्रहरी कार्यालय स्याङ्जाका सूचना अधिकारी प्रहरी नायव उपरीक्षक हरिप्रसाद पौडेलका अनुसार दुई प्रदेशको सीमा क्षेत्र स्याङ्जाको गल्याङ नगरपालिका १ स्थित राम्दीमा रहेको प्रहरीले चेकजाँच गर्ने क्रममा बिल नभएको अवैध सामग्री फेला परेको थियो । बिल नभएको अवैध चिनी ५० केजीका सिद्धार्थ राजमार्गअन्तर्गत गण्डकी

२१० बोरा, भुजा ५ केजीका ३९ बोरा र केराउ ३० केजीका १८ बोरा प्रहरीले नियन्त्रणमा लिएर सामग्री बरामद गरेको छ ।

ट्रक चालक रुपन्देही जिल्ला शुद्धोधन गाउँपालिका ३ बस्ने २४ वर्षीय बसन्त परियार, सह-चालक पाल्पा रैनादेवी छहरा गाउँपालिका ४ बस्ने ४० वर्षीय सुमन विक र रुपन्देही जिल्ला सियारी गाउँपालिका ६ बस्ने २३ वर्षीय दिप्सन सुनारलाई प्रहरीले पक्राउ गरी आवश्यक कारबाहीका लागि राजस्व अनुसन्धान कार्यालय बुटवल पठाएको सूचना अधिकारी प्रहरी नायव उपरीक्षक पौडेलले जानकारी दिए ।

प्रदेश र लुम्बिनी प्रदेशको सिमा राम्दीमा बसेको प्रहरीको चेकपोष्टले बिहान नियन्त्रणमा लिएको थियो । बजारमा राजस्व छुत्ती गरेर सामग्रीहरु आउन थालेको जानकारी प्रहरीले थाहा पाएपछि चेकजाँचमा सक्रियता बढाएको डीएसपी पौडेलले बताए ।

प्रहरीले बरामद गरेको सामग्रीको बजार होलसेल मूल्य ११ लाख २२ हजार ९ सय ९० रहेको छ । जसमा चिनी १० लाख ५० हजार, भुजा १८ हजार ९ सय ९० र केराउ ५४ हजार होलसेल मूल्य रहेको छ ।

यती दुलो रकम बराबरको सामग्रीको बिल नै नबनाई अवैध तवरबाट पोखरा लैजाँदै गरेको अवस्थामा नियन्त्रणमा परेको छ ।

डिभिजन वन कार्यालयका प्रमुखलाई कारबाहीको माग

नवलपरासी । डिभिजन वन कार्यालयका कार्यालय प्रमुखलाई कारबाहीको माग गरिएको छ । डिभिजन वन कार्यालय प्रमुखका गतिविधिले जिल्लाको विकास निर्माण र राजस्व संकलनमा समेत बाधा पुग्ने भन्दै स्थानीय तहका प्रमुखहरुले कारबाहीको माग गरेका हुन् ।

डिभिजन वन कार्यालयका प्रमुख जीवन पगेनीले चैत्र ५ गते ढुङ्गा, गिड्डी, बालुवा उत्खनन्, बिक्की तथा व्यवस्थापनसम्बन्धी बसेको जिल्ला अनुगमन समितिको बैठकमा उपस्थित भइ बैठकबाट सुनवल नगरपालिकाअन्तरगत पर्ने तुरीयाखोला, विशासय खोला र भुमही खोलाबाट नदीजन्य पदार्थ उत्खनन्का लागि राष्ट्रिय चुरेतराई मधेश संरक्षण विकास समितिमा सहमतिको लागि सिफारीस गर्ने सम्बन्धमा भएको निर्णय कार्यान्वयन गर्न गराउन कठिन भएको उक्त बैठकले ठहर गरेको छ ।

डिभिजन प्रमुखका कारण जिल्ला अनुगमन समितिको बैठकबाट सुनवल नगरपालिकाअन्तरगत पर्ने तुरीया खोला, विशासय खोला र भुमही खोलाबाट नर्दजन्य पदार्थ उत्खननका लागि राष्ट्रिय चुरेतराई मधेश संरक्षण विकास समितिमा सहमतिका लागि सिफारिस गर्ने सम्बन्धमा भएको निर्णय कार्यान्वयन गर्न गराउन भएकै जनाउँदै उनीहरुले निजलाई कारबाहीको माग गरेका हुन् ।

जिल्ला समन्वय समिति नवलपरासी पश्चिमका प्रमुख भगौती यादवको अध्यक्षता र सात वटै स्थानीय तहका पालिका प्रमुख तथा अध्यक्षहरुको बैशाख २ गते बसेको संयुक्त बैठकले डिभिजन वन

अधिकृतलाई कारबाहीको माग गरिएको हो ।

बैठकले डिभिजन वन कार्यालय नवलपरासी पश्चिमका डिभिजन वन अधिकृत जीवन पगेनीले गत चैत्र ५ गते ढुङ्गा, गिड्डी, बालुवा उत्खनन्, बिक्की तथा व्यवस्थापनसम्बन्धी बसेको जिल्ला अनुगमन समितिको बैठकमा उपस्थित भइ बैठकबाट सुनवल नगरपालिकाअन्तरगत पर्ने तुरीयाखोला, विशासय खोला र भुमही खोलाबाट नदीजन्य पदार्थ उत्खनन्का लागि राष्ट्रिय चुरेतराई मधेश संरक्षण विकास समितिमा सहमतिको लागि सिफारीस गर्ने सम्बन्धमा भएको निर्णय कार्यान्वयन गर्न गराउन कठिन भएको उक्त बैठकले ठहर गरेको छ ।

डिभिजन प्रमुख पगेनीले विभिन्न किसिमका गैर जिम्मेवारपूर्ण व्यवहार गर्दै आएको तथा वनसम्बन्धी कुनै जिज्ञासा राख्दा समेत गैर जिम्मेवारपूर्ण जवाफ दिने गरेको, कुनै विषयको गम्भीरतालाई नजर अन्दाज गर्ने खालका कार्य गर्ने गरेकोले, कार्यालय प्रमुखबाट निर्वाह गर्नुपर्ने जनताप्रतिको गुनासोलाई समेत जिम्मेवारी रुपमा नलिन खालका गतिविधि गर्दै आएको हुँदा डिभिजन वन कार्यालयसँग जोडिएका विषयहरुको कार्यान्वयन गर्न समेत बाधा परिरहेको बैठकले जोड दिएको छ ।

डिभिजन वन अधिकृतका कारण

सातवटै स्थानीय तहरुले वर्षौंदेखि संकलन गर्दै आएको राजस्व संकलनमा समेत प्रत्यक्ष अवरोध सृजना भएको हुँदा निजकै कारण जिल्लाले थप समस्याहरु भैँल्नुपर्ने अवस्था सृजना हुने हुँदा निजलाई कारबाहीका लागि सम्बन्धित निकायमा सिफारिस गर्ने निर्णय गरिएको छ ।

स्थानीय सरकार सञ्चालन ऐन २०७४ को परिच्छेद ३ को दफा ११ को प्रतिकुल हुने गरी प्रदेश सरकारबाट सामुदायिक वनले नदीजन्य पदार्थको बिक्की वितरण तथा व्यवस्थापन गर्ने गरी बनाइएको कार्यविधिलाई आधार मानी वर्षौंदेखि स्थानीय तहले आफ्नो अधिकार क्षेत्रको नदीजन्य पदार्थ संकलन, व्यवस्थापनमा अवरोध सृजना गर्ने, विशेष गरी जिल्ला वन कार्यालयले भूमिका निर्वाह गर्ने गरेबाट स्थानीय सरकारको अधिकार क्षेत्र कटौती गर्ने खालको स्थिति देखिएकोले सङ्घीय कानुनको प्रतिकुल हुनेगरी प्रदेश सरकारले कार्यविधि बनाउन मिल्ने नमिल्ने विषयमा समेत सङ्घीय तथा प्रदेश सरकारमा ध्यानाकर्षण गराउने निर्णय बैठकले गरेको छ ।

बैठकले गरेका निर्णय कार्यान्वयनका लागि जिल्ला समन्वय समितिले बैशाख ३ गते संधीय मामिला तथा सामान्य प्रशासन मन्त्रालय र मुख्य मन्त्रीको कार्यालय लुम्बिनी प्रदेशमा ध्यानाकर्षण पत्र पठाइएको छ ।

ग्रामीण वाल्मिकी बचत तथा ऋण सहकारी संस्था लि.को सहकारीमा धितो राखेको अचल सम्पत्तिहरु लिलाम बिक्रि गर्ने सम्बन्धी ३५ दिने अत्यन्त जरुरी सुचना

(प्रकाशित मिति २०८२/०१/१३ गतेको लुम्बिनी राष्ट्रिय दैनिक पत्रिका)

यस ग्रामीण वाल्मिकी बचत तथा ऋण सहकारी संस्था लि.बाट तपाईं तपशिलमा उल्लेखित ऋणीहरुले लिनु भएको ऋणको यस सहकारी संस्था संग गरेको सम्झौता बमोजिम समय समयमा तिर्न बुझाउनु पर्ने साँवा , व्याज , हर्जाना तथा अन्य दै दस्तुर आदि चुक्ता भुक्तान गर्न पटक पटक मौरिखक, तरताकेता गरिएको एवम मिति २०८१।०८।१५ गते र २०८१।१२।०८ गते राष्ट्रिय दैनिक लुम्बिनी पत्रिकामा सुचना प्रकाशित गर्दा समेत ऋणको साँवा , व्याज , हर्जाना तथा अन्य दस्तुर नतिरी नबुझाई सहकारी संस्था संग गरेको ऋण कर्जा सम्बन्धी शर्त बन्देजहरु उल्लंघन गर्नु भएकोले सहकारी संस्थाको नाममाधितो बन्धक लेखि दिएको तपशिल बमोजिमको सम्पति जहा जे जस्तो अवस्थामा छ , सोही अवस्थामा प्रचलित कानुनले दिएको अधिकार प्रयोग गरी सहकारी संस्था को नियमनानुसार लिलाम प्रकृया द्वारा बिक्की गरिने भएको हुँदा।लिन इच्छुक व्यक्ती तथा संस्थाहरुले सहकारी संस्थाबाट प्राप्त हुने बोलपत्र फारम रितपुर्वक भरी यो सुचना प्रकाशित भएको मितिले ३५ (पैंतिस) दिनीभित्र गोप्य शिलबन्दी बोलपत्र पेश गर्नुहुन आह्वान गरिन्छ। प्राप्त हुन आएका बोलपत्रहरु ३६ (छत्तिसी) दिन (बोलपत्र बुझाउने अन्तिम दिन /खोले दिन बिदा परेमा बिदाको लगत्तै संस्था खुलेको दिनमा बोलपत्र बुझाउने /खोलिने हुँदा) तपशिलमा उल्लिखित मिति , समय र स्थानमा उपरिथत हुन समेत इच्छुक खरिदकर्ता /बोलपत्रवाला वा निजको आधिकारिक प्रतिनिधि , ऋणी , धितो जमानी दिने तथा सम्बद्ध सबैलाई सूचित गरिएको छ। तर उक्त दिन निजहरु अनुपस्थित रहेमा पनि बोलपत्र खोल्न/धितो लिलाम बिक्कीको प्रकृया गर्न कुनै बाधापुग्ने छैन। कुनै कारणवश तपशिलमा उल्लेखित सम्पति लिलाम बिक्रि नभएमा सो सम्पति अन्य व्यवस्था गरि बेचबिखन गर्न सक्नेछ वा प्रचलित कानुन बमोजिम यस सहकारी संस्थाले सकार गरि लिन सक्ने र उक्त सम्पतिबाट यस सहकारी संस्थाको सम्पूर्ण बक्यौता रकम असुल उपर नभएमा प्रचलित कानुन बमोजिम असुल उपर गर्न आवश्यक कारवाहि अघि बढाइने व्यहोरा समेत जानकारी गराईन्छ।

बोलपत्र पेश गर्ने अन्तिम मिति २०८२/०२/१८ दिउँसो ४ बजे		बोलपत्रखोलिनेमिति २०८२/०२/१९दिउँसो ४ बजे	
स्थान : संस्थाको केन्द्रिय कार्यलय, बर्दघाट-७ , जिमिरेभार नवलपरासी ब.सु.प		स्थान : संस्थाको केन्द्रियकार्यलय, बर्दघाट-७ , जिमिरेभार नवलपरासी ब.सु.प	
तपशिल			
क्र.सं.	ऋणीको विवरण	धनजमानी दिने व्यक्तीको विवरण	धितोको विवरण
१	नाम : रेखा न्यौपाने पतिको नाम : ददिराम न्यौपाने ससुराको नाम : पुरुषोत्तम न्यौपाने ठेगाना : बर्दघाट-७, जिमिरेभार , नवलपरासी ब.सु.प.) ना.प्र.प.न. : ४७९६५ जि.प्र.का. : नवलपरासी जारी मिति : २०५५/०८/१४	नाम : ददिराम न्यौपाने बाबुको नाम : पुरुषोत्तम न्यौपाने बाजेको नाम : भविलाल न्यौपाने ठेगाना : बर्दघाट-७, जिमिरेभार, नवलपरासी (ब.सु.प.) ना.प्र.प.न. : ४७९८० जि.प्र.का. : नवलपरासी जारी मिति : २०५५/०७/२९	रेखा न्यौपानेको नाममा मालपोत कार्यालय नवलपरासीमा दर्ता रहेको साविकमा कर वडा नं./ नक्सा सिट नं. ७ ड किता नं. ८३९ को क्षेत्रफल ०-०-१०-० विगाहाको जग्गा , सो ले चर्चेको सम्पुर्ण लिग लिगापात समेत।
२	नाम : पोमिल लामिछाने बाबुको नाम : लिला लामिछाने बाजेको नाम : दिनाराथ लामिछाने ठेगाना : बर्दघाट-१०, धुवटोल , नवलपरासी (ब.सु.प.) ना.प्र.प.न. : ७७७५२ जि.प्र.का. : नवलपरासी जारी मिति : २०६१/१२/१६	नाम : शान्ता भुजेल लामिछाने पतिको नाम : पोमिल लामिछाने ससुराको नाम : लिला लामिछाने ठेगाना : बर्दघाट-१०, धुवटोल , नवलपरासी (ब.सु.प.) ना.प्र.प.न. : ३६१०५८/३४४ जि.प्र.का. : नवलपरासी जारी मिति : २०६६/१२/२२	शान्ता भुजेल लामिछाने को नाममा मालपोत कार्यालय नवलपरासीमा दर्ता रहेको साविक तिलकपुर वडा नं./ नक्सा सिट नं. ३ ग किता नं. १२७८ र १२८२ को क्षेत्रफल ०-०-११-२ विगाहा र ०-०-११-२ विगाहाको जग्गा , सो ले चर्चेको सम्पुर्ण लिग लिगापात समेत।
३	नाम : धनमाया ढकाल पतिको नाम : चन्द्रकान्त ढकाल ससुराको नाम : सदाखर ढकाल ठेगाना : बर्दघाट-९, सुनटाडी , नवलपरासी (ब.सु.प.) ना.प्र.प.न. : ८८२३ जि.प्र.का. : रुपन्देही जारी मिति : २०५६/१०/०५	नाम : चन्द्रकान्त ढकाल बाबुको नाम: सदाखर ढकाल बाजेको नाम: तिलकुराम ढकाल ठेगाना : बर्दघाट-९, सुनटाडी , नवलपरासी (ब.सु.प.) ना.प्र.प.न. : २३६८ जि.प्र.का. : स्याङजा जारी मिति : २०४४/०९/१०	धनमाथा ढकालको नाममा मालपोत कार्यालय नवलपरासीमा दर्ता रहेको साविक जहदा वडा नं./ नक्सा सिट नं. ४ ख किता नं. ४७८ को क्षेत्रफल ०-४-१४-० विगाहाको जग्गा , सो ले चर्चेको सम्पुर्ण लिग लिगापात समेत।
४	नाम : लक्ष्मी भट्टराई पतिको नाम : विष्णु प्रसाद भट्टराई ससुराको नाम : हिमलाल भट्टराई ठेगाना : बर्दघाट-१४, गंगावस्ती, नवलपरासी (ब.सु.प.) ना.प्र.प.न. : ८५००८ जि.प्र.का. : नवलपरासी जारी मिति : २०६२/०९/२६	नाम : विष्णु प्रसाद भट्टराई बाबुको नाम : हिमलाल भट्टराई बाजेको नाम : नदिखर भट्टराई ठेगाना : बर्दघाट-१४, गंगावस्ती, नवलपरासी (ब.सु.प.) ना.प्र.प.न. : ६०८०६ जि.प्र.का. : नवलपरासी जारी मिति : २०५८/०८/२०	लक्ष्मी भट्टराई को नाममा मालपोत कार्यालय नवलपरासीमा दर्ता रहेको साविकमा कर वडा नं./ नक्सा सिट नं. ७ च किता नं. ८० को क्षेत्रफल ०-२-०-० विगाहाको जग्गा , सोले चर्चेको सम्पुर्ण लिग लिगापात समेत।

धितो लेखिदिने तथा ब्यक्तिगत जमानी दिनेलाई सुचना :

उपरोक्त व्यवहोरा अवगतार्थ अनुरोध गर्दै प्रकाशित सुचनाको म्यादाभित्र शिघ्र कर्जा भुक्तानी गरि/गराई आफ्नो सम्पतिको उचित संरक्षण गर्नुहुन समेत यसै सुचनाबाट अनुरोध गरिएको छ।
तोकिएको दिनधितो लिलाम बिक्रिको कार्य हुने भएकोले लिलाम हुदाको दिन लिलामबाट कायम हुने धितो मूल्य घटि वा बढि हुने प्रक्रियामा समेत धितो धनिलाई उपस्थित हुन सूचित गरिएको छ।
धितो लेखि दिएको सम्पति लिलाम बिक्रि गरि वा यस सहकारी संस्था आफैले सकार गर्दा समेत साविक यस सहकारी संस्थाबाट भएको मूल्याङ्कन भन्दा कम मूल्यमा लिलाम बिक्रि भएमा वा सहकारी संस्थाले आफैले सकार गरि लिएमा पछि मेरो /हाम्रो सम्पतिको उचित मूल्यप्राप्त नभई कम मूल्यमा लिलाम बिक्रि भयो वा सहकारी आफैले सकार गरि लियो भनि कहिकतै उजुर बाजुर गर्न पाउनुहुने छैन साथै धितो लिलाम बिक्रि सम्बन्धि अन्य सर्तहरु बोलपत्र फारममा उल्लेख भए बमोजिम हुनेछन।

ट्वाइलेट सफा गराउनुहोस्

सेफ्टी ट्याङ्की, भरिएर, शिरनाली जाम भएर समस्या परेको छ ?

हामी तपाईंको समस्या तुरुन्त ५ मिनेटमै हल गरी दिनेछौं ।

क्षेत्र: लुम्बिनी, भैरहवा, परासी, बुटवल मर्चवार

प्रो. रामशाह शाहानी

विशाल सेनेटरी

बर्मेलीटोल, भैरहवा

मो.9847324755,9804406297

ट्वाइलेट सफा गराउनुहोस्

तपाईंको सहर बुटवल तथा लुम्बिनी अंचलमा आधुनिक जापानीय मेशिनद्वारा सेफ्टी टंकी ट्वाइलेटको रिङ्ग भरिएमा १० मिनेटमा नै सफा गरिनेछ ।

- ट्वाइलेट, बाथरुम, किचन र नाली जाम भएमा हामीलाई सम्भन्नुहोस् ।
- लोडसेडिङ्ग भएको बेलामा पनि अत्याधुनिक भ्याकुमद्वारा १० मिनेटमै सेफ्टी टंकीको रिङ्ग खाली गरिने छ ।

सम्पर्क:

सीताराम सफा सेनेटरी

भैरहवा

९८६९७८९२७५, ९८००७६०६२२

ट्वाइलेट सफा गराउनुहोस्

के तपाईंको घरको शिट, नाली, जाम भयो भने चिन्ता नलिनुहोस् र सेनेटरी जगतमै बढी क्षमता, अत्याधुनिक प्रविधि, पावर फूल रोटर भ्याकुम पम्प,बिजुली नचाहिने एक मात्र सेनेटरीलाई सम्पर्क गर्नुहोस् ।

लोडसेडिङ्गको बेला पनि सेवा दिइने छ ।

तिनाउ सेनेटरी

बुटवल-१०, सुखानगर, रुपन्देही,

फोन: ९८५७०५८८१३,९८०७१८०८१३

